

۲۰۱۹/۰۳/۱۷

پوهندوی آصف بهاند

د افغانستان پر ماشومانو او کوچنیانو باندې

د تاوتریخوالي سونامي

لسمه برخه

(د «مهسا» تښتونه او وژنه)

دویمه برخه او وروستی برخه

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولئ

په اوسنی زمانه کې له کوچنیانو سره د تاوتریخوالي څو غوره بیلګې چې د بشریت نامه ته یې تور داغ ګڼلی شو:

۱ - د سوریې په جګړه کې یو ماشوم په زخمې حالات کې ډاکټر ته وایي: زه به خدای ته ټولې خبرې وکړم چې څه روان دي.

۲ - د موسل په ښار کې یوه عراقی جینی په زخمې حالات کې منډې وهي کمره مین ته وایي: کاکا زما ویدیو مه کوه بی حجابه یم.

۳ - یو فلسطیني ماشوم د ډیری لورې په وخت کې خدای ته سوال کوي: ما ژر واخله که جنت ته لارم لږ څه خو به وخورم.

۴ - د افغانستان په جګړه کې د یو ماشوم لاس شدید زخمی وو، ډاکټر سره د لاس له پرې کیدو پرته بله لار نه وه. ماشوم ډاکټر ته وایي: ډاکټر صاحب د لاس پرې کیدو په وخت کې می لستونی مه پرې کوه نوري جامې نلرم.

۵ - او په پای کې زموږ «مهسا»، چې د اسارت او مرګ شیبو کې به زموږ «مهسا» څه ویلي وي؟

په کابل کې صرافانو کار بندیز کړی و، هغوی سره که له یوې خوا د «مهسا» غم دی، له بلې خوا د خپلو بچو د تښتوني او وژني وېره هم ورسره ده. په همدې اړوند دا د یو هېوادوال د زړه خواله ده:

«پرونیو خبرونو کې می د هغو صرافانو ژړا اوریدله چې اولادونه یې کابل کې غلو اختطاف کړي او وژلي وو. نږدې هره ورځ د ښار په بیلابیلو برخو کې د مجرمینو لخوا خلک وژل کيږي او اختطافیږي. هغه حکومت چې رعیت یې آن په پلازمینه کې خوندي نه وي، څنگه پرې خلک باور وکړي؟ له ګڼو خلکو می اوریدلي چې دغه جنایتکاران په لوړه کچه ملاتړي لري. د سختو ورځو ولسمشر په دوره کې خو د پارلمان یوه غړي له اختطافیانو سره د لاس لرلو په تور تورنه شوه، خو خدای خبر د کوم مصلحت له مخې خبره غلې شوه.

دا مصلحتونه دي ستاسو سر و خوري، ولس مو له ستري پریشانی سره مخ کړی.»

له ماشومانو سره د تاوتریخوالي په اړوند ما په لسګونو مقالې لیکلي او خپري کړي دي؛ خو دا ستونزه په داسې نه تمامېدونکې خواشینۍ باندې اوبنتې چې هره ورځ نوې غوټې کوي او نوي ازغې ټوکوي چې تر ټولو تازه، جوخېدونکې او زورونکې ازغې یې د ماشومي شپږکلني «مهسا» تښتونه او بیا وژنه ده.

د «مهسا» تښتونه او وژنه، زموږ په ټولنه کې له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي تر ټولو ظالمانه او وحشیانه بېلګه ده. د دې تاوتریخوالي تاثیرات خورا ژور او منفي دي. دومره یې ټپونه ژور دي چې درملنه یې ښايي لسيزې وخت ونیسي او یا یې هیڅ درملني ته امید نه وي.

د دې ماشومي د تښتوني او بیا وژني منفي تاثیرات لومړی د دې پر مور پلار، بیا پر کورنۍ او بیا د ټول افغانستان په کچه پر ټولنه باندې یو ځل بیا د ډار او وحشت څپې غالبوي. اوس درسته ټولنه او په ټولنه کې بیا ټولې میندې او ټول پلرونه ډارېږي چې څه وخت به یې څوک ماشوم او کوچنی تښتوي، له دوی نه به څه غواړي او د نه ورکړې په صورت کې به یې وژني او که هیڅ هم نه وي یا هیڅ هم پېښ نه شي، له رواني پلوه ټول خلک نارامه دي، ډار یې په زړونو کې ځالي کړي دي او همدا ډار پر دوی حکومت کوي، چې ډار خپله د تاوتریخوالي یو ډېر لوی او خطرناکه ډول دی، خلاصه: «آبی، ټوله بی»

ما «د افغانستان پر ماشومانو او کوچنیانو باندې د تاوتریخوالي سونامي» تر سرلیک لاندې د خپلو لیکلو او خپرو کړو مقالو په ترڅ کې ویلي او لیکلي دي چې زموږ د ټولني عیني ستونزو او تجارېو ته په کتو سره، د ماشومانو او کوچنیانو پر ضد تاوتریخوالی په لومړي ګام کې په دريو برخو باید و ویشلای شو:

۱ - رواني تاوتریخوالی:

(ژبني تاو تريخوالی، دارول، بښکځلي کول، بد رد ويل، تهديدول او ډول، ډول نور رواني فشارونه)،

۲ - جسمي تاوتریخوالی:

(وهل ټکول، شاقه کارونه، جگړو ته اړيستل)،

۳ - جنسي تاوتریخوال.

زه فکر کوم چې د «مهسا» په دې لنډ شپږ کلن عمر کې، زموږ ټولني او پر ټولنه باندې حاکمو قوانينو د پاسنيو يادو تاوتریخوالو د ډولونو ډېره سلنه پر دې باندې د وژني تر بريده پورې تطبيق کړه.

د «مهسا» ټينټوني او وژني ته په کتو سره نه يوازې د دې کورنۍ په زړونو کې ډار او ترهې خاله کړې، بلکې دا ډار اوس د ډېرو خلکو او کورنيو ملگرتيا کوي.

وېره خپرول خپله يو ډول تاوتریخوالي دی او دا وژونکی تاوتریخوالي له همداسې پېښو سره په ټولنه کې خپرېږي. دا خپله لوی او وژونکی تاوتریخوالي دی چې د خلکو او ماشومانو - کوچنيانو په زړونو کې وېره خپره کړای شي او د «مهسا» ټينټوني او وژني د ټول افغان ولس په زړونو او فکرونو کې همدا وژونکي وېره خپره کړه.

د «مهسا» د ټينټوني او بيا وژني په برخه کې د ټولني د هر قشر د زړه سوي او همدردۍ غږ جگ شو. له رئيس جمهور نه نيولې تر **قلموالو** او استادانو پورې. دغو دوو بېلگو ته يې وگورئ:

«پېنځه څلويښت کاله يې پرلپسې زموږ غوږونو کې همدا ويلي: چې د افغانانو وژنه غزا ده او ثواب لري. د دغې گلوريني نانځکې قصاب قاتل (قاتلين) هم د هغو وژونکيو دويم يا درېيم نسل دی، چې خامخا يې هم د گټې او هم د غزا نيت درلودلی دی .

زه، چې تر هرچا زيات ځان پر هيومانيزم گروهمن گنم، هم د دې بښکلي ماشومي تثبیت شويو قاتلانو ته اعدام غواړم. او د دې لپاره به هرځای او هرچاته خپل غږ خامخا رسوم.»

«#زه بيا بل شي ته چورت وړی يممهسا شهیده سوه او هغه دوه به اشد مجازات او اعدام سي. مگر ايا مور تر هغو دوو نور بدتره قاتلان نه لمانځو؟، لاسونه يې نه مچو او وياړ نه په کو؟ پر ځانو او مغزو مو حاکم کړي نه دي؟

زه دې ته چورت وړی يم چې قاتل فکر او د قاتل د احترام فکر څنگه په ټولنه کې پای ته و رسېږي. د مهسا قاتلين خو دوه نوچکه ځوانان وه و نيول سول اعدام به سي.

مگر هغه پوخ فکر چې په دې ټولنه کې حاکم دی د قاتل د لاسونو د مچېدلو او د قاتل د درناوي د هغه د له منځه وړلو له پاره بايد را پورته سو.»

په پاسنيو نظرياتو کې هم درد شته او هم د ليکوالو له لوري د حل لارو ته د دوی له نظره اشارې شوي دي.

گوره که سرکار ته خدای دا وس او جرأت ورکړ چې د «مهسا» قاتلين يې اعدام کړل، تاسو يې داسې مه گڼئ چې حق حقدار ته ورسيد، عدالت پر ځای شو او د کوچنيانو او مشرانو نړۍ هم گل گلزار شوه. خبره دا ده چې زموږ پر ټولني باندې لکه خپسه يو لوی تور وېرونکی قانون حکومت کوي، چې همدا قاتلين يې تر تور ځادر لاندې داسې وژونکي عملونه تر سره کوي؛ د قاتلينو تر اعدام مخکې بايد د قاتلينو د رالېرونکو او ساتونکو لاسونه غوڅ او ريښي او فکرونه يې وچ کړای شي؛ وروسته تر هغه د توري خپسي په شان دا تور حاکم قانون د خلکو له ذهنونو څخه د سولې په فضا کې، د ارامي ټولني په لمن کې د عصري تعليم په وسيله لرې کېدای شي. دا کار د يوه قانوني دولت او نوې مثل شوي قانون په چوکاټ کې کېدونکی دی، نه د خيال پلونو له لارې.

خو په ياد ولرئ چې په خپل دولت او ټولنه کې همدا اوس برحاله داسې ښاغلي؟ لرو چې په زرگونو ځلي يې نه يوازې له ماشومانو سره، بلکې له ټولو خلکو او وطن سره د «مهسا» تر بيلگې هم تاو تريخوالی ترسره کړی دی، او همدا اوس هم په ډېرو ځايونو کې د درناوي؟ وړ دي.

د پانې شميره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

آيا په دې کار سره د «مهسا» او د «مهسا» په څير د تللو متضررو، ارواوي به په مور پورې تو لعنت نه وايي چې کله ځيني خلک، دولت او ځيني کړی د تاوتریخوالي د اصلي عاملينو درناوی کوي؟

زما له نظره اساسي پوښتنه دا ده چې پر ټولنه او ماشومانو باندې دا حاکم کړای شوي قوانين او د تاوتریخوالي دا راورل شوی کلتور چا راور او دا «هر څوک په خپل سر» قانون له کوم رژيم او کوم سيستم او کومو خلکو سره زمور وطن ته راغی؟

زما له نظره دا انارشي له تنظيمي او ټوپکي واکدارۍ سره يو ځای راورل شوي، تقويه شوي او نوره هم باب شوي ده او پر ټولنه باندې د دې له پاره حاکمه کړای شوي ده چې دې او دې ته ورته د نورو قوانينو په چوکاټ کې د گډوډۍ او تاوتریخوالي عاملين وکولای شي خپل غير قانوني او غير انساني حاکميت او ناروا ژوند نور هم وغځوي او تر دې هم زياتې مادي گټې تر لاسه کړي.

دا چې څوک څنگه او چېرې متضرره کيږي، څوک وژل کېږي او څوک د تباهي کندی ته ورلوېږي؛ دا په دوی پورې هيڅ اړه نه لري. «مسته دې تازه گرځي، غم دی د لالي پر سر.» دو دې مست، تازه او خندانه رځي، د دوی د منفي عملونو او کړو گناهونو پيټی د خلک پر اوږو بار دی

«زه اوس نه يم، چې تاسو هر څه کوئ، هغه مو خوښه؛ خو په یاد ولرئ: هر څه چې پر ما شوي دي او هر څه چې ما ليدلي دي، هغه به ټکي په ټکي خدای ته ووايم.»
(د مور او پلار سپينه سپورمۍ)

د پاڼو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلپکني د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ